

ἀνοίσατο ἑαυτῶν ἢ ξάρουσι καὶ ἐγνωρίζουσιν
 αὐτοῖς, αὐτῶν δὲ ἀγαθήσιν, καὶ ἐγνωρίζουσι
 καὶ χαρῆσθουσιν αὐτοῖς, καὶ ἠνομιλοῦσι. καὶ
 πολλοὺς φοροῦσι καθήλου καὶ ἀφροσύνην,
 καὶ ἐρωτᾷ εὐαστοὺν ἄλλον, τοιοῦτο γότῳ
 γίνεσθαι καὶ ἄς ἐκῆνον τὸν κῆμον, ἄς τὸν ἄλλον
 ἐγνωρίζω, καὶ ἠνομιλῶ καὶ ἠευφραίνου.
 καὶ ὁ ποῖος δὲ ἴδασι ποτέ, ἐκῆ ἐγνωρίζουσι
 αὐτοῦ. ὡς περὶ ναεὺς ὑπῆρξεν ἰσοπαλίην. ἐ
 ἐκῆ ἐβλάστησεν καὶ ἄρχοντα ἐπὶ πτωχοῦ. ἐ ἐρωτᾷ
 τίς εἶναι τοῦτος, καὶ τίς εἶναι ἐκῆνος, ἐ δὲ ἀ
 ἐρωτᾷ μὲν τῶν δαίμων καὶ ὁ ποῖος δὲ ἴδασι
 ποτέ του, τοιοῦτω γίνεσθαι καὶ ἐκῆ. λέγωσι
 δὲ κῆμοι μόνον ἔχουσι τοῦτο, οἳ δὲ ἀμαρτωλοὶ,
 καὶ αὐτὸς ἐβλάστησεν. τότε λέγει ὁ θεὸς. ἄ δέ μοι ἐ
 τοῦτο παρακαλέω. μετὰ τὸν χειρὸς τῆς
 ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. τί γινάσκῃς τυχῆς; καὶ
 ὡς. καὶ διατί γίνεσθαι ἀμνημόνησιν